

Branko Hojnik, Borštnikova nagrada za scenografijo v uprizoritvi *Nevihita* v izvedbi Mestnega gledališča ljubljanskega

Prostor za zgodbo Katerine Kabanove je oblikovan z mislijo na potek celotnega dogajanja. Odprtost prostora v prvem delu neopazno ustvarja in omogoča nenavadno prepričanost in izgubljenost, ki jo režija izvrstno izrablja pri vodenju igralcev. Odnosi med protagonisti šele v tako oblikovanem prostoru definirajo zagatnost časa, ki se nikamor ne premakne. Ko se v drugem delu v taisti prostor povezne bela interierska kletka, se zgodi usodna ujetost, zaznamovanost Katerine Kabanove, ki vodi lahko le v smrt. Prostor je izvrstna metafora, ki s svojo zavestno oblikovano nedorečenostjo odpira svet razmišljanja in čustvovanja tako protagonistom kot gledalcu.

(Iz utemeljitve strokovne žirije Festivala Borštnikovo srečanje 2012)